

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **да су приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Сениша Филиповић и Драгутин Драгићевић,**
- **те да су приступили браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир за оптуженог Бранка Грујића, Драгутина Драгићевића и као замена адвоката Мирослава Ђорђевића и Драгана Ђокића, за оптужене Славковић Драгана и Кораћ Ивана, уз сагласност оптужених,**
- **те адвокат Илија Гостовић, бранилац оптуженог Бранка Поповића, који се јавља и за адвоката Сташевић Слободана, браниоца оптуженог Сенише Филиповића, а уз сагласност оптужених,**
- **те пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам од Службе обавештена да је један сведок приступио, а други није. Немамо још информацију због чега, имам информацију да му је позив уручен. Ради се о сведоку Гајић Ненаду који до сада није приступио, а приступио је сведок Матић Перо. Нека дође сведок.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку главног претреса и доказног поступка саслуша сведок МАТИЋ ПЕРО.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПЕРА МАТИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.
Сведок ПЕРО МАТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете, чујем да имате неке проблеме.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Ви сте Матић Перо?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Мићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићо, добро. Када сте рођени, које године?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: 17.08.1969. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1969. године, у месту?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ораовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ораовац, то је код Зворника?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да, седам километара од Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам километара, а где сада, ту живите у истом месту?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: У истом, у очевој кући, моја је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у истом месту?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Истом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем у селу Ораовац код Зворника. Шта сте по занимању?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ништа, пољопривредник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредник. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Филиповић Сениша и Драгутин Драгићевић?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Перо Матић, од оца Мића, рођен 17. августа 1969. године у Ораовцу код Зворника, са пребивалиштем у месту Ораовац, по занимању пољопривредник, није у сродству са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас овде позвали као сведока. Сваки сведок дужан је да говори истину пред судом. Давање лажног исказа је кривично дело и предвиђена је и казна затвора до пет година. Ја ћу Вас молити да прочитате тај текст заклетве испред Вас, ту наглас. Да ли имате?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ја да прочитам, а Ви да поновите за мном, дајте ми то.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не можем да гледам у једну тачку никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево Ви ћете поновити – заклињем се да ћу о свему.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Након што је упозорен на дужност казивања истине и положио заклетву пред судом, сведок наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас овде позвали као сведока на предлог одбране, а везано за неке догађаје који су се десило у Зворнику у периоду мај-јули 1992. године. Ја ћу Вам сада укратко рећи о чему се то ради. Наиме, овде је оптужено шест лица због неколико радњи за ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о присилном пресељењу цивила из Козлука и Скочића у јуну месецу 1992. године, крајем јуна и о злочинима у Дому културе у Челопеку и на Пољопривредном добру Економија и Циглана, значи о заточавању неких лица муслиманске националности исто у овом периоду мај-јули 1992. године. Да нам Ви прво кажете, да ли сте били у том периоду у Зворнику у Вашем месту Ораовац?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не, био сам код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући сте били?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте Ви тада имали година?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, дошао сам из војске пре на годину, ја сам 1969., сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи двадесет и колико?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Пет, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесеттри године?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били мобилисани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Овде код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Да ли сте учествовали у неким борбама?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам у борби, само сам био на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линији сте били?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о овоме?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су Козлучани напустили место своје у јуну?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам, не сећам се тога уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за нека заточена лица, да су били неки затварани Муслимани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада заробили неке Муслимане?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе испричајте, шта знате, када је то било?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Испочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило, када се то дешава, шта се дешава?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, то је било, не знам датуме баш, али било је почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Пошао сам у планину да намирим стоку тамо и тамо има једно два километра од моје штале. Међутим, до тога, тамо до те шуме ја сам ишао, наједанпут искочише лица наоружана пред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је искочио?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Неки наоружани војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, једно дванаест, али још их је било горе, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да их је било још?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ти што су похватани, када сам их ја заробио и пошао сам да намирим стоку у планину тамо и срео се са

њиме. Рекао сам, стој, ја сам био сам, опколите, пошто сам видео да су били наоружани и они су стали. Ја сам им командовао, бацајте, руке за врат, бацајте оружје и они су побацали и када су кренули да све покупе оружје њихово на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Они су побацали оружје своје, скинули са леђа, ту сам их разоружао и доћерао у село Гуштер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Када сам их доћерао у село Гуштер после смо отишли да јавимо полицији доле да видимо шта ћемо са њима, јер су људи наоружани били, тих дванаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте отишли у полицију?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ја сам отишао, мене су послали да идем код једнога комшије доле, пошто је он био у резервној полицији. Отишао сам њему доле да јавим да смо похватили ове наоружане горе, војску ову. Али међутим, они су послали из села горе другог човека да иде доле у Ораовац, доле где је била полиција ова резервна. Како сам ја овога будио, он није хтео да устане. Ја сам био усмерен да не могу да идем. Међутим, када сам се одоздо вратио горе кући, питам где су ови што су били, каже, одвела их је милиција. Па, која, каже, резервна милиција каже одвела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког места их одвела?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Одакле сам их ја заробио, докле сам их ја довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервна полиција из тог села Гуштер?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте, а ја сам их заробио даље од мога села два километра, према штали мојој, кући где сада живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали те људе што сте их заробили?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесам једнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам овде дати једну листу са неким псеудонимима. Код нас су ови оштећени неки саслушавани, не под именом, већ под неким бројем који означава. Хоћете да дођете овде да погледате, има ли неки од њих овде, да ли Вам је неки познат? Немојте читати име, него само овај овде део, неки од ових имена, да ли Вам је познато, нека лица која су била заробљена, нема?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја знам само једнога што је био Исмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Исмет Чирак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмет Чирак, добро, станите тамо. Поновите то, пошто се није чуло. Кога сте препознали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Исмета Чирака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај Исмет Чирак?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Из Чирака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из засеока Чираци?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он имао година, да ли је он неки млађи, старији?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: И он је можда моје годиште, туда отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у тој групи?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да их је баш било дванаест?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Зато што сам их заробио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви нисте имали оружје, да ли је тако?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесам, имао сам паповку увезану жицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како увезану жицом?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ударио сам џукца, ударио од међу и пребио пушку и после сам је везао жицом и носао је тако, па пошто нам нико од наших није ишао дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте већ тада били мобилисани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, нисмо, ми смо само држали сеоске страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када се то дешава?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То почетком маја?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њих дванаест се предало Вама једноме?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте, они су мислили да сам ја, да има нас још, али ја сам био сам. Рекао сам, опколите, предајте се и они су се предали. Они од наоружања не знам шта су више имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су све имали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Имали су све од метка до пушке, значи имали су пушке, снајпере, имали су жице оне за дављење, не знам ни ја, ножеве, нема шта нису имали од наоружања, то само има у војсци када сам био редовно, па идеш на марш, тако су били наоружани, бомби и тромблону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали униформе или су били у цивилу?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, не знам да ли су били, али претежно је било зелених униформи, највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Зелене униформе неке, неке шушкаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе шушкаве?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су те униформе шушкаве, ко је носио такве униформе?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Откуд знам, они су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада такве униформе?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле знате да су то униформе?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, неке зелене, сада шта је, не знам, да ли је ова јакна обична, да ли је, углавном све су биле претежно зелене, у зелено обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојно или шарено?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, различите су им биле шарене, а одело им је било као зеленкасто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта им је било шарено?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ранчеви на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ранчеви на леђима?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када су Вам се предали, шта би са тим оружјем?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Скупио и све сам бацио на себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су предали сво оружје?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Предали су, побацали су, ставили су руке за врат и ја сам их оћерао према свом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог места до Вашег села, колико има?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, има једно километар то је на сред среде где сам требао да идем у планину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они иду тако путем, разоружани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ставили су руке за врат и ја сам их поћерао и када сам се ја, у том моменту када сам их заробио и када сам их поћерао, када сам се окренуо овако, човек стоји отуда и држи добошар, нема од мене ни педесет метара, упрего и иза букве држи, само сам рекао, држите га, нишаните, ето га иза букве, он је само што је почео да бежи и ја сам рекао овима, крећи. Они су кренули, довео сам их у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта је било са тим?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Тај је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог нисте заробили? Да ли је побегао или шта?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, побегао, откуд знам где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта би са тим силним оружјем?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, после је милиција однела то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви рекосте, све сте Ви на леђа натоварили?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: На леђа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте успели толико оружје да носите?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, како сам успео, онда сам имао 85 кила, сада имам 60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у шта сте спаковали, то питам?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: На себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све на себе?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Све на себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то све било, хајде да побројимо,

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, било је аутомата осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осам аутомата на леђа?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Осам аутомата, један снајпер је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико тих бомби, колико?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Они су носили ранчеве на леђима, нисам их ја носио. Ја сам пушке од њих одузимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушке сте узели?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте натоварили осам аутомата?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, морао сам, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шта сте ставили?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ставио сам каишеве пушака на себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све тако?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Све тако, једну на другу бацао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овог сте препознали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте познавали Чирака?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, знао сам га још у школу док је ишао у Ораовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то његово село близу Вашем?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, преко тамо, нема једно ваздушно једно километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је било после рата са тим Исметом?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам, волео бих да знам, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је страдао?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се дешава, значи Ви идете километар према Вашем месту Ораовац?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када стижете тамо, хајде нам то мало објасните.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Како мислите, јел када сам их доћерао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Доћерао сам их у село и ту су их постројили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, наши цивили, ови који су чували сеоске страже, ту су их постројили и један је имао бомбу, све су разоружали, али један је имао бомбу закачену за мајицу овде, тај је био задњи што сам га гонио, што је руке све скидао са себе, да ухвати за бомбу. И после ваљда када су их ставили на земљу доле, када су видели да има бомбу, ставили га на земљу, он почео да скида главу да узме бомбу да

откачи и овај је рекао ваљда један који је био, устани. Када је устао, бомба му је била закачена за мајицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте стигли ту, колико је дошло тих Ваших колега из страже?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, било је ту пар људи, нема ту нас дванаест кућа, где сам ја ту доле живео. И ту сам их оставио и отишао да зовем овог полицајца што сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај полицајац?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Миличић Средо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Миличић Средо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао он?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Није, каже, не могу, ја сам био у смени, ја не могу устати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја се вратим кући, када су ови одозго послали другога да доле иде у поље, да зове другог. Када сам се вратио, њих нема. Па, где су одавде људи, каже дошла је милиција резервна и оћерала их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког места?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ту где сам их ја довео, до Гуштера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тих Гуштера је дошла?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њих обавестио да дођу?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Милицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, отишао је неки човек доле ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте били ту када су они одведени?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би са тим њиховим оружјем?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Оружје су однели доле и после су нам вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих је одузето, они су разоружани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Разоружани и они су однели оружје сви ваљда доле где су их водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови полицајци?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да. И после су нам вратили, отишао је један човек да нам врати оружје, пошто нисмо имали, ми смо имали само М-48 и паповку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте добили то њихово оружје?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су ухапшени и разоружани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта се даље дешава са њима?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ништа ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ухапшени, да ли су негде притворени, да ли су пуштени на слободу, да ли сте питали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја, докле сам их ја доћерао, дотле, ја од тада не знам више ништа шта је са њима, где су их водили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки резервиста, неки Исмет полицајац међу вама?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: У каквом смислу, је ли када сам их заробљавао или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште ту, да ли је био неки?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја када сам их довео, није био ниједан полицајац, када сам их довео у то село моје, где је требала милиција да их преузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тај Исмет Чирак радио, чиме се он бавио?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он није био неки резервиста?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А добро, како је дошло до тога да Ви добијете сазнање да треба да сведочите?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, шта ћу, ја сам, то су ваљда браћа Грујића, ваљда браћа и дошли су код мене, као хоћеш сведочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам, има једно прошле године, када, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су знали они да Ви имате нека сазнања?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, знали су сви, знало је читаво село да сам похватио те људе и онда су чули информацију од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. О чему су са Вама разговарали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Грујић, о чему су са Вама разговарали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ништа, само су рекли, хоћеш бити сведок, рекох, хоћу, не бежим ништа, од тога не бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто разговарали са тим људима успут, где су они пошли?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, неће да проговоре, нису хтели проговорити. На себи су имали капе, све прорезане очи, шаховнице горе, све су живо имали, шпаге завезали исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су капе имали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Капе, пробушене очију, црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А какве ознаке су имали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Њихове оне ознаке, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Њихови они љиљани, како се зову не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте малопре шаховница, да ли је то исто?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да, шаховница она њихова муслиманска. И на пушци је писало оној једној, баш тај Исмет је резбарио на дрвету, на кундаку, Исо, ислам, ова дама убија сама и полумесец нацртан на њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код овог Исмета Чирака?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте. Могу ја да узем воде мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Значи, од ових догађаја о којима сам Вас питала, ништа не знате?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не знам ништа даље, докле сам их довео дотле знам, а даље не знам за њих ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште, да ли знате да су неки Муслимани заточавани ту у Зворнику, у неке објекте?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам нигде ни ишао, где ћу доле, имали смо продавницу у селу, нисам нигде ишао, ни у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само у свом селу били?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Само у свом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања? Да ли има питања тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Мене занима, да ли се сведок плашио када је ових дванаесторо наоружаних искрсло испред њега?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја се лечим од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уплашили сте се?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја сам од препада, како ћу када иду онолики људи предамно, шта ћу, морао сам да станем пред њих, јер би ме убили, шта би радили са мном, откуд знам, јер су наоружани. Да су били цивили, не би ме нико ни дирао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али њих је више.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Њих је више било, они су се прекинули, када су мене видели иза кривине, то је и стало, а што ме није видело, то је побегло иза шуме и човек ми држи добошар, затегао у мене, замакао иза букве.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али како то објашњавате да они нису пуцали у Вас, њих је више?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, нису пуцали.

НАТАША КАНДИЋ: Нису хтели?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте водили неки разговор са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то сада, рекао је да није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли само Исмета Чирака знате из школе?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Исмета и познали су људи једнога, сведока «Бета» (сведок је на главном претресу рекао ње

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам дала овај списак, управо да не помињете та лица, ако знате неког са списка, Ви сада то рекосте, малопре нисте. Хоћете да дођете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нека каже који је то сада сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нека каже, то је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сада после овога.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Без обзира, али важно је за предмет, њих двојица су важни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није то спорно, сви они то исто кажу. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: А доле када су их ови из страже постројили, да ли су их испитивали нешто?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, нису док сам ја, па нисам ја био ту са њима, када сам их привео, нисам био ни два минута, они су ме послали да идем да зовем полицајца тога, пошто ми је најближи био туда, у томе селу Миличић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то пре него што сте отишли да зовете, који су ту били полицајци остали са њима, па после се Ви враћате, кажете њих нема, који полицајци, из места?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Није нико био од полиције, са сељацима остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови са страже?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су ови из сеоске страже.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Из сеоске страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они наоружани?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, били су неки наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, да ли имате неко име, да ли знате неко име?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, били су из свог села, сви су били ту, али своје село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нису полицајци?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: То нису полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се овде помиње неки инспектор Божа. Да ли њега знате, неког инспектора?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим Вас да констатује Ви да је рекао да је препознао сведока «Бету», јер то је битно из више разлога и због кредибилитета сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је сведок изјавио да су неке његове комшије рекле да су у тој групи препознали сведока под псеудонимом «Бета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте, било их је дванаест, осам аутомата и снајпер, то је девет пушака.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Било је осам пушака и девети снајпер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, значи девет, а њих је дванаест?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па оно није ни имало, они су носили ранчеве на себи, да ли су носили муницију или шта су носили, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За овог Чирака рекосте да је био наоружан, на пушци је писало то и то, а да ли знате, ко је овај «Бета», немојте помињати име, сада сте малопре рекли, да ли знате ко је он, рекосте, људи су га препознали, да ли знате ко је он и да ли сада знате ко је од тих дванаест тај «Бета», у смислу, да ли је он био наоружан?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он тврди да није.

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Ја не могу знати који је од њих био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали ко је тај, они су рекли после да су га препознали?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда можете да знате да ли је он конкретно наоружан или не од тих дванаест?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, не знам, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро, зато што тај сведок каже да он лично није био наоружан. Један сведок под псеудонимом «У» каже да су они имали неке бомбе које су бацили и да је један остао са бомбом, па су му је одузели касније и да су предали неки пиштољ испред СУП-а. Да ли је имао неко од њих пиштољ да сте Ви видели?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте им те ранчеве отварали или нешто?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Отварали су ваљда ови наши сељаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови из страже?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да кажете име било кога од тих Ваших комшија када сте довели те људе доле у село који су били присутни?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Знам само тога Исмета.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, комшија, комшија Ваших што су из села, ти људи?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, има, било их је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Некога да наведете?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, био је.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како се зове?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Био је Војо Костадељ, Симић Петко и неких још је било.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, немате питања. Неко питање? Ево господин Грујић можда, нема питања? Поента сведочења ме занима.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте трошкове, претпостављам од Зворника доде? Колико кошта карта?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Нисам ја дошао аутобусом, ја сам дошао са колима са колегом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колики Вам је трошак?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Шта ја знам, ја сам њему насуо, дао сам му сто и нешто марака што ме довукао вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је негде око 50 ЕУРА?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Сада ја не могу да ходам како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Толико тражите?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли сто конвертибилних марака, да ли сам добро разумела? Да ли толико кошта тамо и вамо долазак?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Он је мени узео сто марака углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тамо и назад?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите и трошкове исхране?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Па, ја шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите, добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд, повратак и трошкове исхране, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете добити горе у Служби, сада када завршимо. Хвала Вам што сте дошли, можете да идете. Са Вама неки други сведок није кретао из Зворника за данас?

Сведок ПЕРО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате информацију, добро, довиђења. Добро, пошто нам овај други сведок није дошао, ми имамо за сутра и прекосутра по једног сведока. Ја још увек немам информацију од Министарства правде Босне и Херцеговине, јер смо те сведоке звали замолним путем, да ли ће доћи, тако да не могу сада ништа да вам кажем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже, а наставак се заказује за:

**30. јануар 2008. године
са почетком у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА